

[Finansministeren]

de mig fra det med skærsilden – jeg tror, det hører under kirkeministeriet – men jeg vil godt gøre en bemærkning i anledning af hr. Gert Petersens påstand om, at det nu er tredje gang i løbet af halvandet år, vi oplever dette. Det er ikke tilfældet. Det, vi oplevede i december, var, at vi beskæftigede os med indtægterne og indtægtsudviklingen i samfundet. Det, vi beskæftigede os med i december, var noget andet end det, vi beskæftiger os med nu, som er udgiftspolitikken såvel i kommuner som i stat og udviklingen i de private forbrugsmuligheder i 1981.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om indtægtspolitikken. Jeg noterede mig selvfølgelig hr. Gammelgaards tale om en solidarisk indtægtspolitik. Jeg vil gerne sige, at vi oplevede ikke hr. Gammelgaard på den linje i december, og når vi i denne tid bestræber os på – også på udgiftspolitikken – at sikre en rimelig solidaritet, så finder vi heller ikke hr. Gammelgaard og hans parti hjemme.

Det er ikke rigtigt, når hr. Gert Petersen og andre siger, at det, vi har gjort, ikke har haft nogen virkning. Man har talt meget om 1977-beslutningerne under denne debat. Jeg vil godt opfordre til, at man prøver at se på, hvad der egentlig kom af resultater af 1977-beslutningerne. Der kom egentlig en ganske gunstig udvikling og en fortsættelse af en gunstig udvikling på betalingsbalancen. Men det, vi ikke er herre over, er, hvornår vi igen møder alvorlige påvirkninger fra verden omkring os. Der er ingen som helst tvivl om, at det, vi gør her, i sig selv har gode, positive virkninger af den karakter, som er hele baggrunden for gennemførelsen, men hvis nogen vil stille sig op og sige: »Derfor kan vi garantere, hvordan situationen i Danmark ser ud i 1982«, så er det mod bedre vidende, for det påvirkes selvfølgelig i allerhøjeste grad af, hvordan verden uden for Danmarks grænser vil udvikle sig i den mellemliggende periode. Det er ikke mindst på den baggrund, regeringen siger, at vi er nødt til år for år at tilrettelægge den økonomiske politik på basis af de vilkår, der er Danmarks vilkår i en åben verden.

Arne Melchior (CD):

Jeg vil meget gerne holde en kort, lille tale, der er blevet holdt før. Den lyder således:

Vi »kan gå ind for skatte- og afgiftsministerens forslag om at forhøje momsens ... Det kan vi, fordi vi ser det som et led i den nødvendige justering af finansloven, der jo som bekendt også vil blive justeret gennem væsentlige besparelser. Desuden ser vi momsforhøjelsen som et led i en større sammenhæng, nemlig som et element i den flerstrengede økonomiske politik, regeringen lægger op til. Derfor er det ikke rimeligt at se isoleret på de virkninger på f. eks. beskæftigelsen, som følger af en momsforhøjelse; det er væsentligt at se den i den større sammenhæng.«

Det var talen, der blev holdt før, nemlig den 2. september 1978, for 1 år og 9 måneder siden (Folketingstidende 1977-78, sp. 12385). Taleren var hr. Ellemann-Jensen. Det var ved førstebehandlingen af SV-regeringens forslag til forhøjelse af momsens. Ved anden behandling tog hr. Ellemann-Jensen kun ordet ganske kort for at tage stilling til et ændringsforslag. Ved tredjebehandlingen – altså den, der svarer til den behandling, vi har i dag – tog hr. Ellemann-Jensen slet ikke ordet. Hr. Ellemann-Jensen og jeg diskuterede forleden meget historiske referater og deres korrekthed. Jeg kan stå inde for, at dette referat er korrekt.

Jeg anfører det her, fordi jeg synes, det er nødvendigt at fastslå, at den økonomiske videnskab nok ikke er gået så meget frem i de 1 ¼ år, der er gået siden den nævnte dato, at nogen kan komme og sige, at de af hr. Ellemann-Jensen dengang udtalte ord ikke også skulle være sande i dag. Det er de.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 83 stemmer mod 78; 1 stemte hverken for eller imod.

Første næstformand (Enggaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af: